

AGRICULTURA El mercat africà creix acceleradament i cada cop té més facilitats per a entrar a la roda de comerç europea

D'on venen i per què els cítrics que dixer sense mercat els de les Terres de l'Ebre

Les Terres de l'Ebre F. Millan

S'ha convertit en una imatge freqüent, i en les últimes setmanes, fins i tot repetida i repetida pels mitjans de comunicació. A les Terres de l'Ebre, de la mateixa manera que al País Valencià, moltes mandarines i taronges cauen de l'arbre i s'acaben podrint al terra perquè ja no surt a compte vendre-les. Només cal fer una volta pel terme de molts dels pobles ebrencs -especialment al Montsià i al Baix Ebre, on predomina el cultiu de cítrics- per a topar-se, constantment, amb esta realitat.

I és que, en els últims anys, el mercat europeu de cítrics ha quedat saturat. Esta temporada, però, la situació és especialment crítica: la baixada de preus ha arribat fins al 30% respecte a temporades anteriors i gairebé la meitat de la fruita que ja s'hauria d'haver collit continua als arbres o fent-se malbé. Bona part de la culpa la té la gestió que, des d'Europa, s'està fent de la fruita procedent de mercats estrangers, principalment el de Sud-àfrica, que creix i creix i cada cop té més facilitats per a entrar a la roda de comerç europea. Altres països com Namíbia, Botswana, Moçambic, i fins i tot Algèria, Egipte i el Marroc també arriben amb força.

L'operació és fàcil d'entendre: la

ACTUALITAT

Alcanar recull firmes per a pressionar Europa

Alcanar ha iniciat una recollida de firmes per a defensar el sector cítricol i a les enviarà al Govern espanyol i a la Comissió Europea, perquè impulsen les mesures necessàries per a posar fi als efectes "lesius" de l'acord amb els països africans. Totes les persones majors de setze anys es poden adherir a la campanya, anomenada "Per la dignitat de la pagesia canareva". Les firmes es poden fer arribar a l'Ajuntament d'Alcanar, als Serveis Agraris i a l'Oficina de Turisme de les Cases. ■

producció de cítrics d'estos països, especialment de Sud-àfrica, incrementa a un ritme vertiginós, i des de fa tres anys gaudixen d'un tracte preferent per a vendre la fruita als països de la Unió Europea. Com a

conseqüència, la majoria de supermercats europeus solen optar per la fruita africana -més barata de comercialitzar- i no per la d'aquí. A més, en un principi, els cítrics de Sud-àfrica arribaven a Europa durant els mesos d'estiu, quan encara no és temporada per a la mandarina i la taronja d'aquí. En canvi, en els últims anys, esta dinàmica gairebé no es respecta i l'arribada de fruita africana s'allarga i, per tant, també s'estén per Europa durant els mesos de temporada del cítric local.

Va ser el 2016 quan la situació va empitjorar significativament per als pagesos locals. Aquell any, la Unió Europea i Sud-àfrica van signar un acord comercial que ampliava el període d'arribada de cítrics procedents del mercat africà. Abans del tracte, els cítrics que entraven a Europa ho havien de fer entre l'1 de juny i el 15 d'octubre -mesos força complementaris amb el ritme de producció d'aquí-. Amb l'acord, s'ampliava este termini fins al 30 de novembre -en plena temporada local-, fet que afavorix que entren moltes més mandarines i taronges que se solapen amb els cítrics primers espanyols i en dificulten la venda. Per al 2026 està prevista la liberalització completa d'este període: és a dir, els cítrics africans po-

drien entrar durant tot l'any.

La producció de cítrics a Espanya, on les Terres de l'Ebre hi tenen un pes important, havia necessitat sempre el mercat europeu. Es calcula que a l'any, l'estat espanyol compta amb una producció d'entre 2,2 i 2,5 milions de tonelades de mandarines, que la majoria s'exportaven als altres estats membres de la UE. Sense Europa, doncs, bona part de la producció no troba sortida. I és Europa, no els països africans, la responsable de la situació.

UN MERCAT QUE CREIX Mentrestant, l'informe anual de la Citrus Growers Association de Sud-àfrica dona pistes per entendre fins a quin punt el sector dels cítrics està creixent al país. Sense anar més lluny, l'estat africà ha arribat aquest any al seu rècord d'exportació de dos

milions de tonelades. Fa uns anys, estos números haurien sigut pràcticament impossibles de pronosticar: de fet, el mercat sud-africà va trigar 60 anys a aconseguir mig milió de tones d'exportació; 31 anys més per a arribar al milió. El ritme de creixement ara és frenètic. Es creu que en tres anys ja s'haurà arribat als 2,5 milions de tones exportades.

El país africà, doncs, està vivint un autèntic boom del cítric, similar al que va viure el sector espanyol fa uns 20 o 30 anys. Les plantacions de mandariners i tarongers es multipliquen a un ritme exponencial, i segons dades de la mateixa Citrus Growers Association, el 60% d'estes plantacions tenen sis anys o menys, fet que indica que encara no es troben en el seu moment de plena producció, que arribarà en els propers anys. ■

